

Ad primū g dō q homo nō debet ad ac-
 cusatōem procedere nisi de re oīo sibi certa
 in qua ignorātia facti locū non habeat. nec
 tñ g falsū crimē alicui iponit calūniat: s; so-
 lū g ex malitia i falsā accusatōem pūpit. cō-
 tingit. n. qñq; ex animi leuitate ad accusatio-
 nē pcedere: q; s. aliqs nimis facilliter credit
 quod audiuit. z b temeritatis ē. aliqñ aut ex
 iusto errore mouet aliqs ad accusandū: que
 oīa s; m prudētia iudicis debēt discerni vt nō
 pūpāt eū calūniatū fuisse g ex leuitate alē
 ex iusto errore i falsam accusatōem pūpit.
 Ad secundū dō q nō qcunq; abscondit
 ha crimina puaricat. sed solū si fraudulēter
 abscondit ea de qbus accusatōem pponit
 colludēs cū reo pbas pbatōes dissimulan-
 do: z falsas accusatōes admittendo. Ad
 tertiu dō q tergiterfari ē ab accusatōe desi-
 stere oīo animū accusādi deponēdo nō qli-
 tercūq; sed inordinate. atigit aut aliqñ ab
 accusatōe desistere ordinate absq; vitio du-
 plicif. vno: si in ipō accusatōis pcessu cogno-
 uerit eē falsū id de quo accusauit: z sic pari
 consensu se absoluit accusator z reus. alio
 si pnceps ad quē ptinet cura boni cōis qd p
 accusatōem itēdit accusatōem aboleuerit.

Ad quartum sic pro

cedit. Ut q accusator q in pbatōe defece-
 rit non teneatur ad penā talionis. Cōtingit
 .n. qñq; aliqñ ex iusto errore ad accusatio-
 nē pcedē: in q casu iudex accusatōem absol-
 uit: vt dō. 2. q. 3. nō g accusator q in pbatōe
 defecerit tenet ad penā talionis. Si pe-
 na talionis ei g iniuste accusat fit iniūgēda
 b erit ppē iniuriā i aliqñ cōmissā: s; nō ppē
 iniuriā cōmissā in psonā accusatī: q; sic pñ-
 cept nō posset hāc penā remittere: nec etiā
 ppter iniuriā illatā i rēpublicā: q; sic accusa-
 tus nō posset eū absoluerē. g pena talionis
 nō debet ei q i accusatōe defecerit. Si
 dem pctō nō debet duplex pena: s; illō Na-
 um p. Nō iudicabit de bis i idipm. s; ille g
 i pbatōe deficit icurrit penā ifamie quaz ēt
 papa nō videt posse remittere s; illud Bela-
 sy pape. Quāq; aias p pñiam saluare possit
 mus: infamiam tamen abolere non possu-
 mus. nō g tenet ad penā talionis. Si
 qd Adrian papa dicit. Qui nō pbauerit qd ob-
 iecit: penā quā intulit ipse patiat. Ben dō
 q sicut d dicitū ē accusator in cā accusatōis
 ostituit ps intēdēs ad penā accusatī. ad iud-
 dicē at ptinet vt inf eos iusticie eq̄litate cō-

stituat. iusticie at eq̄litas hoc requirit vt nocu-
 metū qd quis alteri intētat ipse patiat: s; m il-
 lud Exo. 21. Oculū p oculo: dētē p dente. z
 iō iustū ē vt ille q p accuātōem aliqñ i pi-
 culū quis pene inducit: ipse et silem penam
 patiat. Ad pñū g dō q sicut pbs dicit in 5°
 ethi. iusticie nō sp̄ opetit 3 passū simplr: q;
 multū differt an aliqs volūtariē an inuolun-
 tariē aliū ledat. volūtario aut debet pena: s;
 inuolūtario debet venia: z iō qñ iudex cogue-
 rit aliqñ de falso accusasse nō volūtate no-
 cēdi: s; inuolūtariē ppē i grātā ex iusto erro-
 re: nō iponit penā talionis. Ad secundū
 dicendū q ille g male accusat peccat z 3 p
 sonā accusatī z 3 rempub. vñ ppē vtrūq; pu-
 niē. z h ē qd dicit Deut. 19. Cūq; diligētis
 sime pscrutātes inuenerint falsū testē dixisse
 3 fratrē suū mēdaciū reddēt ei sicut frī suo
 facere cogitauit: qd ptinet ad iniuriā subfōne.
 z postea qstū ad iniuriā reipublice subdit: z
 auferes malū de medio tui: vt audiētes cētī
 timorē habeāt. z nequaq; talia audeāt facē
 spālī tñ psonē accusatī facit iniuriā si de fal-
 so accuset: z iō accusatus si inocēs fuerit pt
 ei iniuriā suā remittē: maxime si nō calūnio
 se accusauit: s; ex animi leuitate. si dō ab ac-
 cusatōe inocētis desistat ppē aliqñ collusi-
 onē cū aduersario: facit iniuriā reipub. z b si
 pōt ei rēmitti ab eo q accusat: s; pōt ei remit-
 ti p pncipē q curā reipub. gerit. Ad tertiu
 dō q penā talionis meret accusator in recō-
 pensatōem nocumēti qd primo inferre in-
 tētat: s; pena ifamie ei debet ppē maliciam
 ex qua calūniose aliū accusat. z qñq; qdem
 pnceps remittit penā z nō abolet infamiaz.
 qñq; aut etiā infamiā abolet. vñ z papa pōt
 huiusmōi ifamiā abolere. Et qd dicit papa
 Belasius ifamiā abolere non possum: intel-
 ligēdū ē de ifamiā facti: vel q; eam abolere
 aliqñ do non expedit: vel ēt loquit de ifa-
 mia irrogata p iudicem ciuilem sicut dicit
 Gratianus.

Deinde conside

randū ē de peccatis que sūt
 cōtra iusticiā ex parte rei. Et
 circa hoc querit̄ quatuor.
 1° vtz peccet aliquis morta-
 liter vitatē negādo p quā cōdēnaref. 2° vtz
 liceat alicui se calūniose defendere. 3° vtrū
 liceat alicui iudiciū subterfugere appellādo
 4° vtz liceat alicui condemnato p violētā
 se defendere si affit facultas.

Ad primum sic pro

cedit. **V**idef q̄ absq̄ pctō mortali possit ac-
cusat̄ vitatē negare p̄ quā dēnaref. **D**ic̄. n.
Chr̄s̄o. Nō tibi dico vt te p̄das ī publicū
neq̄ apud aliū accuses. s̄z si vitatē cōfiterēf
nō ḡ tenes veritatē dicē: z ita n̄ peccat mor-
tali si in iudicio mētiat̄. **P̄. S**ic menda-
ciū officiosū ē q̄n aliq̄ mētiat̄ vt aliū a mor-
te liberet: ita mēdaciū officiosū ē q̄n aliq̄s mē-
tis vt se liberet a morte: qz plus sibi tenet q̄
alteri. mēdaciū aut̄ officiosū nō ponit esse
pctm̄ mortale: s̄z veniale. ḡ si accusat̄ vitatē
ī iudicio neget vt se a morte liberet nō peccat
mortali. **P̄. D**e pctm̄ mortali ē d̄ carita-
tē: vt d̄ dictū ē. s̄z q̄ accusat̄ mētiat̄ excusan-
do se a peccato sibi iposito: nō h̄iat caritati
n̄z q̄ntū ad dilectōes dei: n̄z q̄ntū ad dilectōes
pximi. ḡ huiusmōi mēdaciū n̄ ē pctm̄ mor-
tale. **S̄z d̄. D**e q̄d ē d̄iū diuine gl̄ie ē pec-
catum mortale: qz ex p̄cepto tenemur oīa ī
gl̄iam dei facē: vt p̄. i. ad Cor. io. s̄z q̄ reus
id q̄d s̄ se ē cōfiteat̄ p̄tinet ad gl̄iam dei: vt
p̄. p̄ illud q̄d Josue dixit ad Achā. **S**ili mi-
da gl̄iam d̄no dō isrl̄ z cōfiteri atq̄ idica mi-
hi qd feceris ne abscondas: vt h̄ Josue. 7. ḡ
mētiri ad excusandū pctm̄ ē pctm̄ mortale.
P̄. Dicendū q̄ q̄cūq̄ facit d̄ debitū iu-
sticie mortali peccat: sicut d̄ dictū ē. p̄tinet
āt ad debitū iusticie q̄ aliq̄s obediāt suo su-
p̄iori ī his ad q̄ ius p̄latōis se extēdit. index
aut̄ vt d̄ dictū ē sup̄ior ē respectu eius q̄ iudi-
cat̄: z iō ex debito tenet accusat̄ iudici vitatē
exponere quā ab eo fm̄ formā iuris exigit
z iō si cōfiteri noluerit vitatē quā dicere tene-
tur: vt si eā mendaciē negauerit mortali pec-
cat. si vō index h̄ ex grat̄ q̄d nō pōt fm̄ ordi-
nē iuris: nō tenet ei accusat̄ r̄ndere s̄z pōt vt
p̄ appellatōem vt alr̄ licite subfugere: men-
daciū t̄n̄ dicē nō licet. **A**d primū ḡ dicen-
dū q̄ q̄n aliq̄s fm̄ ordinē iuris a iudice inf̄-
rogat̄ nō ip̄e se p̄dit s̄z ab alio p̄dit v̄ū ei ne-
cessitas r̄ndēdi ip̄onit̄ p̄ eū cui obedire tene-
tur. **A**d secundū d̄ q̄ mētiri ad liberan-
dū aliquē a morte cū iniuria alii n̄ ē mēda-
ciū simplr̄ officiosū: sed h̄z aliqd̄ de p̄nitioso
admixtū. cū āt aliq̄s mētis in iudicio ad ex-
cusatōem sui iniuriā fac̄ ei cui obedire tene-
tur: v̄ū sibi ē negat q̄d ei d̄z. s̄. cōfiteat̄ vitatē
Ad tertium d̄ q̄ ille q̄ mētis in iudicio se
excusando fac̄ z d̄ dilectōes dei c̄ ē iudiciū
z d̄ dilectōes pximi: tū ex pte iudicis cui de

bitū negat: tū ex pte accusatoris q̄ punit̄ si in
p̄barōe deficiat. **V**ñ z in ps. d̄. Ne declies
cor meū ī x̄ba malitie ad excusandas excusa-
tōes ī pctis. vbi d̄ic̄ glo. **N**ec ē cōsuetudo im-
pudētū vt deph̄ēsi p̄ aliq̄ falsa se excusent. z
Reg. 22. moral. exponēs illud Job. 31. **S**i
abscondi q̄si hō pctm̄ meū: d̄ic̄. **V**sitatū hūani
geueris vitū ē z libido pctm̄ cōmittere: z cō-
missū negādo abscondere: z quictū defēde-
do multiplicare.

Ad secundum sic pro

ceid̄. **V**idef q̄ accusato liceat calūniose se
defendere. **Q**uia fm̄ iura ciuilia ī cā sangui-
nis licitū ē cuiilibz aduersariū suū corūperere:
s̄z h̄ maxime ē calūniose se defendere. ḡ non
peccat accusat̄ ī cā sanguinis si calūniose se
defēdat. **P̄. A**ccusat̄ d̄z cū accusato collu-
dēs penā recipit a legibz cōstitutā: vt h̄. 2. q.
3. nō aut̄ ip̄onit̄ pena accusato p̄ h̄ q̄ cū ac-
cusatoze colludit. ḡ vt q̄ liceat accusato ca-
lūniose se defēde. **P̄. p**uer. i. 4. d̄. **S**apiēs
timer z declinat a malo: stult̄ āt trāsilit z cō-
fidit: s̄z illud q̄d fit p̄ sapiētā nō ē pctm̄. ḡ si
aliq̄s q̄strucūq̄ se libet a malo n̄ peccat. **S̄z**
d̄ q̄ in cā criminali iuramētū de calūnia
ē p̄stādū: vt h̄ ex d̄ iuramēto calūnie. **I**nbe-
rētēs. q̄d nō eēt si calūniose se defēdere lice-
ret. ḡ nō ē licitū accusato calūniose se defen-
dere. **P̄. D**icendū q̄ aliud ē vitatē tacere
aliud ē falsitatē p̄ponē: quoz p̄mū ī aliq̄ casu
licet. nō. n. aliq̄s tenet oēm vitatē cōfiteri: s̄z
illā solū quā ab eo pōt z d̄z regrere index
fm̄ ordinē iuris: puta cū p̄cessit infamia sup̄
aliquo crimine: nisi aliq̄ exp̄ssa idicia apparu-
erit: vt eēt cū p̄cessit p̄batio semiplena: falsita-
tē t̄n̄ p̄ponē ī nullo casu licet alicui. ad id āt
q̄d licitū ē pōt aliq̄s p̄cedē vt p̄ vias licitas
z fini intēto accomodas: q̄d p̄tinet ad p̄u-
dentiā: vt p̄ aliq̄s vias illicitas z p̄posito fini
incōgruas: q̄d p̄tinet ad astutiā q̄ exercetur
p̄ fraudē z volū: vt ex d̄ dictis p̄. 3. q̄ p̄mū ē
laudabile: scdm̄ vō vitiosū. sic ḡ reo q̄ accusa-
tur licet se defēdere vitatē occultādo quaz
cōfiteri nō tenet: p̄ aliq̄s cōueniētes modos:
puta cū nō r̄ndeat ad q̄ r̄ndere n̄ tenet. h̄ āt
n̄ ē calūniose se defēde: s̄z maḡ prudent̄ eva-
dere. n̄ āt licet ei vt falsitatē dicē l̄ vitatē ta-
cere quā cōfiteri tenet: neq̄ etiā aliquē do-
lū vt fraudē adhibere: q̄a fraus z dolus vim
mēdacy h̄nt. z h̄ ē calūniose se defēde. **A**d
p̄mū ḡ dicēdū q̄ m̄ta fm̄ leges hūanas
ip̄unita reliquū q̄ fm̄ d̄nū iudiciū sūt pctā

sicut ps de simplici fornicatōe: qz lex hūana nō exigit ab hoīe oīmodā s̄tutē que paucorū ē. z nō pōt inueniri in tanta multitudīne populī q̄ta lex humana h̄z necesse sustinere q̄ aut aliqs non velit aliqd p̄ctm̄ cōmittere vt mortē corpalem euadat cui⁹ piculū in cā sanguinis iminet reo ē p̄fecte v̄tutē: qz oīuz terribiliū maxime terribile ē mors: vt dicit in 3° ethi. z iō. si reus in cā sanguis corūpat aduersariū suū: peccat qdē idēcedo eū ad illicitū. nō at huic p̄ctō lex civilis adhibet penā: z p̄ tanto licitū esse d̄r. ¶ Ad sc̄dm̄ dō q̄ accusator si colludat cū reo q̄ noxius ē penā incurrit: ex q̄ patet q̄ peccat. vnde cū inducere aliq̄ ad peccādū sit p̄ctm̄ v̄l q̄licē q̄ p̄cti participē eē: cū apl's dicat dignos morte eos q̄ peccatib⁹ cōsentiūt: manifestū ē q̄ et reus peccat cū aduersario colludēdo: nō tñ fm̄ leges hūanas iponit sibi pena p̄p̄ rationē iam dictā. ¶ Ad tertiu⁹ dicendū q̄ sapiēs nō abscondit se calūniose s̄z prudēter.

Ad tertium sic pro

cedit. ¶ Vt q̄ reo nō liceat iudiciū declinare p̄ appellatōez. Dic. n. apl's Ro. 13°. Oīs aīa p̄tātib⁹ sublimiorib⁹ subdita sit: s̄z reus appellādo recusat subyci p̄tāti sup̄iori. s. iudici q̄ peccat. ¶ S. Maius ē vinculū ordinariē p̄tāti q̄ p̄p̄ie electōis: s̄z sicut legi. 2. q. 6. a iudicib⁹ q̄s cōis cōsensu elegerit n̄ liceat appellari. q̄ m̄lto min⁹ licet appellare a iudicibus ordinarijs. ¶ S. Illud qd̄ semel ē licitū semp̄ ē licitum: sed non ē licitum appellare post decimū diē. q̄ n̄z tertio sup̄ eodē. q̄ v̄t q̄ appellatio nō sit fm̄ se licita. ¶ S. Est qd̄ Paulus cesarē appellauit: vt h̄r Act. 25°. ¶ R̄ideo dō q̄ duplici de cā cōtigit aliq̄ appellare. Vno qdē inō cōfidentia iuste cāe qz videt: iniuste a iudice q̄uat: z sic licitū ē appellare: B. n. ē prudēter euadere. vñ. 2. q. 6. d̄r. Oīs opp̄ssus libe sacerdotū si voluēt appellat iudiciū z a nullo phibeat. Alio aliqs appellat cā afferēde more ne s̄ eum iusta snia p̄ferat: z B. ē calūniose se defendere: qd̄ ē illicitū: sicut dictū ē. facit. n. iniuriā z iudici cui⁹ officiū impedit. z aduersario suo cui⁹ iusticiā q̄tū pōt p̄turbat. z iō sicut d̄r. 2. q. 6. oī mō puniēdus ē cui⁹ appellatio iniusta p̄nunciat. ¶ Ad p̄m̄uz q̄ dō q̄ p̄tāti inferiori intātū aliqs subyci d̄z: inq̄tūm ordinē sup̄ioris fuat: a quo si exorbitauerit ei subyci n̄ ops: puta, si aliud iusserit. p̄consul z aliō im-

perator: vt p̄p̄ glo. Ro. 13°. cū aut iudez ali quē iniuste q̄uat q̄tūm ad B. relinquit ordi nē sup̄ioris p̄tāti fm̄ quā necessitas sibi iuste iudicādi ipōit: z iō licitū ē ei q̄ s̄ iusticiā q̄uat ad directōez sup̄ioris p̄tāti recurrē appellādo v̄l aī sniam v̄l post: z qz nō p̄sumit eē rectitudo: vbi v̄a fides nō ē: iō nō licet catholicō ad infidelē iudicē appellare fm̄ illō. 2. q. 6. Catholicus q̄ cām suā sine iustaz sine iniustā ad iudiciū alteri⁹ fidei iudicis p̄uocauit: excōicē. nā z apl's arguit eos q̄ iudicio cōtēnebāt apud infideles. ¶ Ad secundum dicendū q̄ ex p̄p̄io defectu v̄l negligētia p̄cedit q̄ aliqs sua sponte se alteri⁹ iudicio subyciat de cui⁹ iusticiā nō confidit. leuis ēt aī eē v̄t os nō p̄maneat in eo qd̄ semel approbavit. z iō rōabilē denegat subsidū appellatōis a iudicib⁹ arbitrarijs q̄ nō hēnt p̄tātē nisi ex cōsensu litigantiū. sed p̄tās iudicis ordinarij nō depēdet ex cōsensu illi⁹ q̄ ei⁹ iudicio subdit: sed ex auctoritate regis z p̄ncipis q̄ ei⁹ instituit. z iō s̄ eius iniustus q̄uamē lex tribuit appellatōis subsidū: ita q̄ et si sit fil' ordinari⁹ z arbitrari⁹ iudex pōt ab eo appellari: qz v̄t ordinariā p̄tās occasio fuisse q̄ arbitere eligeret: nec d̄z ad defectuz imputari eius q̄ cōsensit i eū sicut in arbitriū nō vt i eū quē p̄nceps iudicē ordinariū d̄dit. ¶ Ad tertiu⁹ dō q̄ eqtas iuris ita subuēit vni p̄ti q̄ altera nō grauet. z iō tempus decem dierum cōcessit ad appellandū: qd̄ sufficiēs estimat ad deliberādū an expediat appellare. si v̄o nō ess; definitū t̄ps i quo appellare liceret semp̄ certitudo iudicij remaneret i suspēso: z ita ps alca d̄nificaret: iō at nō ē cōcessū vt tertio aliqs appellet sup̄ eodē qz nō ē pbabile toties iudices a recto iudicio declinare.

Ad quartum sic pro

cedit. ¶ Vt q̄ liceat cōdēnato ad mortē se defendere si possit. Illud. n. ad qd̄ nā inclinat sp̄ ē licitū q̄si de iure nāli existēs: s̄z nāe inclinatio ē ad resistēdū corūpentib⁹ nō solū in hoīb⁹ z aīalib⁹: sed etiā i insensibilib⁹ rebus. q̄ licet reo cōdēnato resistere si pōt ne tradatur i mortē. ¶ S. Sicut aliqs sniam mortē se latā subēfugit resistēdo: ita et fugiēdo. s̄z licitū eē v̄t q̄ aliqs se a morte p̄ fugā libere: fm̄ illud Eccl. 9°. Lōge esto ab hoīe potestate h̄ite occidēdi z nō viuificādi. q̄ etiā licitū est reo resistere. ¶ S. puer. 24. dicit.

Erue eos q ducunt ad mortē: et eos qui tra-
 bunt ad interitū liberare ne cesses. s; plus
 teneat aliquis sibi q̄ alteri. ḡ licitū ē q̄ aliq̄
 dēnat seipm̄ defendat ne i mortem tradat.
Sz h̄ ē qd̄ dicit apls Ro. 13. Qui p̄tati re-
 sistit dei ordinatōi resistit: et ipse sibi dānatio-
 nē accipit: sed dēnat se defendēdo p̄tati re-
 sistit q̄tū ad hoc in quo ē diuinit̄ instituta
 ad vindictā malefactorū: laudē vō bonorū. ḡ
 peccat se defendēdo. **R**o. dicendū q̄ ali-
 qs dānat ad mortē dupl̄. Uno iuste: et sic
 n̄ licet dēnato se defendere. licitū. n. ē iudici
 eū resistētē īpugnare. vñ relinq̄t q̄ ex pte ei⁹
 sit bellū iniustū. vñ indubitant peccat. Alio⁹
 dēnat aliqs iniuste: et tale iudiciū sile ē vio-
 lētie latronū fm̄ illud Ezech. 22. Principes
 ei⁹ in medio illi⁹ q̄i lupi rapiētes pdā ad effū-
 dendū sāguinē: et iō sicut licet resistere latro-
 nib⁹: ita licet resistere in tali casu malis p̄-
 cipib⁹: nisi forte p̄p̄ scādalu vitādū cū ex h̄
 aliq̄ q̄uis turbatio timere. **A**d primū ḡ
 dicēdū q̄ iō hōi data ē rō vt ea ad q̄ nā incli-
 nat nō passim s; fm̄ rōis ordinē exeq̄tur. et
 iō n̄ q̄libz defētio sui ē licita: s; solū q̄ sit cū
 debito moderamie. **A**d secundū dō q̄ n̄
 lus ita dēnat q̄ ipse sibi inferat mortē: sed
 q̄ ipse mortē patiat: et iō n̄ teneat facē id vñ
 mors seq̄t: qd̄ ē manere in loco vñ oucat ad
 mortē: teneat tñ nō resistere agēti qn̄ patiat
 qd̄ iustū ē eū pati: sic ēt si aliqs sit dēnatus
 vt fame moriat: nō peccat si cibū sibi occēte
 mīstratū sumat: qz nō sumē eēt seipm̄ occi-
 dere. **A**d tertium dō q̄ pillud dictū sapiē-
 tis nō inducā aliqs ad liberandū aliū a mor-
 te s; ordinē iusticie. vñ nec seipm̄ s; iusticiam
 resistēdo aliqs v̄z liberare a morte.

Quinde aside
 rādū ē de iniusticia p̄tinēte
 ad psonā testis. Et circa h̄
 q̄runt q̄tuor. p̄ vtz hō tene-
 at ad testimoniū ferendū.

2. vtz duorū v̄l triū testimoniū sufficiat.
 3. vtz alicui⁹ testimoniū repellat absq; ei⁹
 culpa. 4. vtrū pbibere falsū testimoniū
 sit p̄ctm̄ mortale.

Ad primum sic pro-
 cedif. **V**idē q̄ hō nō teneat ad testimoniū
 ferēdū. **D**ic. n. Aug. i q̄oib⁹ Gen. q̄ Abrahā
 dicēs de vxore sua: soror mea ē: v̄tate celari
 voluit nō mēdaciū dici. s; v̄tate celādo ali-

qs a testimoniō abstinēt. ḡ nō teneat aliqs ad
 testificādū. **N**ullus teneat fraudulēter
 agē. s; puer. xi. d̄r. Qui ābulat fraudulēter re-
 uelat archana: q̄ at fidelis ē celat amici cō-
 missū. ḡ nō teneat hō sp̄ ad testificādū p̄ferti
 sup̄ his que sūt sibi i secreto ab amico omis-
 sa. **A**d ea q̄ sūt de necessitate salutis ma-
 rie teneat elici et sacerdotes: s; elici et sacerdo-
 tib⁹ pbibēt ferre testimoniū i cā sāguis. ḡ te-
 stificari nō ē de necessitate salutis. **S**z h̄ ē
 qd̄ Aug. dicit. Qui v̄tatez occultat et q̄ p̄dit
 mēdaciū v̄tq; reus ē: ille qz p̄desse nō v̄t: il-
 le qz nocere d̄siderat. **R**o. dō q̄ in testimo-
 nio ferēdo distinguēdū ē: qz aliq̄n̄ regit te-
 stimoniū alic⁹: aliq̄n̄ nō regit. **S**i regit te-
 stimoniū alic⁹ subditi auctoritate superioris
 cui i his q̄ ad iusticiā p̄tinēt obedire teneat:
 nō ē dubiū qn̄ teneat testimoniū ferre i his
 i q̄b⁹ s; ordinē iuris testimoniū ab eo erigit
 puta i manifestis: et i his s; q̄b⁹ ifamia p̄cessit
Si aut̄ erigat ab eo testimoniū i alys: puta
 i occultis et de q̄b⁹ ifamia nō p̄cessit: nō te-
 neat ad testificādū. **S**i hō i gratē eius testimo-
 niū n̄ auctoritate superioris cui obedire tene-
 tur: tūc distinguēdū ē: qz si testimoniū regit
 ad liberādū hōiez v̄l ab iniusta morte seu
 pena q̄cūq; v̄l a falsa ifamia v̄l ab iniq̄ dā-
 no: tūc teneat hō ad testificādū. et si ei⁹ testio-
 niū nō regit teneat facere qd̄ i se ē: vt v̄tatez
 denunciet alicui q̄ ad h̄ possit p̄desse. d̄r. n.
Ps. **E**ripite pauperē et egenū de manu pctō-
 ris libate. **E**t p̄uer. 24. **E**rue eos q̄ ducunt
 ad mortē. **E**t Ro. p̄ d̄r. **D**igni sūt morte nō
 solū q̄ faciūt s; et qui cōfētūt faciētū. vbi
 dicit glo. **C**ōsentire ē tacē cū possis r̄darguē.
Sup̄ his vō q̄ p̄tinēt ad dēnatōez alic⁹ nō
 teneat aliquis ferre testimoniū nisi cū a superiori
 opellit fm̄ ordinē iuris: qz si circa h̄ veritas
 occultet nulli ex h̄ sp̄ale damnū nascit: v̄l si
 imineat piculū accusatori nō ē curandū: qz
 ipse in h̄ piculū sp̄ote se ingessit. alia autē ra-
 tio ē d̄ reo cui piculū iminet eo nolēte. **A**d
 p̄mū ḡ dō q̄ Ang. loq̄t de occultatōe v̄tatis
 i casu illo qn̄ aliqs non cōpellit superioris
 auctoritate v̄tatez p̄palare: et qn̄ occultatio
 v̄tatis ē nulli sp̄aliter damnosa. **A**d secu-
 dum dicēdū q̄ de illis q̄ hōi sunt cōmissa in
 secreto p̄ cōfessionē nullo mō debet testimo-
 niū ferre: qz huiusmōdi nō scit vt hō s; tanq̄
 dei mīster: et mai⁹ ē vinculū sacri q̄libet hōis
 p̄cepto. **A**rc̄ ea vō q̄ aliē hōi sub secreto cō-
 mittūt distinguēdū ē: qn̄q; n. sunt talia que